

Celý svět je zadlužen až po krk. Komu ty peníze dluží?

Jane Kaufman, 6. srpna 2023

[Na internetu se objevil](#) zvláštní dokument: je to dopis Irsku a všem ostatním dluhem zotročeným národům. Záhloví dopisu volá: **teď budete všichni znova oškubáni!** Doprovází to citát znalce, který říká:

„Jak často se Irové začali kamsi dostávat a pokaždé byli politicky a průmyslově zničeni. Neustálým útlakem byli uměle změněni na naprosto zbídačelý národ.“ – Friedrich Engels

Je to pravda, irský dluh je obrovský. Jeho poměr k HDP je 609%, ale v r. 2010 byl více než 1000%. Další neuvěřitelně zadlužený stát jsou Spojené státy, které se mohou pochlubit dluhem v hodnotě 32 bilionů dolarů, což ale činí poměr vůči jejich HDP jen 104%.

Velká krize začala v Americe v říjnu 1929, když burza zkolapsovala. Skoro všechny finanční katastrofy se v Americe stávají v říjnu. Tak na příklad v říjnu 1987 byla další finanční tragedie a můžeme očekávat, že letos v říjnu to bude nejen další krize, ale možná i cosi víc. Na příklad Argentina, ta ani čekat do října nemusí, ta už je v uměle vytvořené krizi teď.

Profesor z New Yorkské university, Dr. Nouriel Roubini, který správně předpověděl finanční krizi v letech 2008-09 říká, že nás čeká „těžké, dlouhé a škaredé“ období hospodářského poklesu. Spíš to vypadá, že to bude dokonalá a naprostá krize, se vším všudy.

Tato krize může opět postihnout celý svět, protože celý svět je zadlužený. Někteří víc, jiní méně. Ti největší dlužníci jsou v tabulce č. 1 níže:

Národ	Národní dluh v dolarch
USA	30,906,000,000,000
Japonsko	15,251,000,000,000
Čína	10,811,000,000,000
Itálie	3,869,000,000,000
Francie	3,680,000,000,000
Německo	3,423,000,000,000
Británie	3,389,000,000,000
Indie	2,355,000,000,000
Kanada	1,938,000,000,000
Brazílie	1,924,000,000,000

Tabulka 1

Národ	Poměr, národní dluh ke HDP
Japonsko	288.52%
Řecko	236.40%
Itálie	176.91%
Portugalsko	147.74%
Francie	130.73%
USA	124.63%
Belgie	120.10%
Španělsko	111.58%
Kanada	106.08%
Británie	103.70%

Tabulka 2

Jak je vidět, všech sedm největších ekonomik světa, tak zvaní G7, což jsou USA, Japonsko, Itálie, Francie, Německo, Británie a Kanada, jsou zastoupeni na seznamu deseti největších dlužníků v tabulce č. 1. Pouze tři BRICS národy, Čína, Indie, Brazílie, jsou tam s nimi.

Tabulka č. 2 ukazuje národy, jejichž poměr národního dluhu ke HDP v procentech je nejvyšší. Každý národ, jehož národní dluh přesahuje 100% HDP, žije nad poměry.

Na vysvětlenou, národní dluh (nebo tak veřejný dluh) je dluh, který dluží vláda. Zahrnuje to dluhy veškerých vládních úřadů a všech vládních složek ve státě. Oproti tomu privátní dluh je dluh jednotlivých domácností a soukromých firem. Pak je zde ještě zahraniční dluh (external), což je poměr národního a privátního dluhu, vůči cizím příslušníkům.

Národ	Poměr, zahraniční dluh ke HDP	Zahraniční dluh na osobu, v dolarech
Irsko	609.16%	\$598,034
Holandsko	455.38%	\$277,051
Británie	290.24%	\$224,683
Řecko	259.68%	\$139,821
Belgie	250.44%	\$129,068
Švýcarsko	237.40%	\$108,667
Francie	222.31%	\$95,925
Portugalsko	196.91%	\$78,665
Švédsko	172.89%	\$77,042
Španělsko	162.77%	\$74,180
Tabulka 3		

Třetí tabulka ukazuje poměr zahraničního dluhu nejvíce zadlužených států vůči jejich HDP. A v dalším sloupci můžeme vidět kolik tento dluh činí na osobu. Tím je myšleno kolik každý občan státu, jednotliví muži, ženy, děti, starci a i novorozeňata dluží zahraničním věřitelům.

Protože tito zahraniční věřitelé jsou s největší pravděpodobností členové Rothschildova klanu ve City of London, anebo jejich obdoba z New Yorku, tak je zřejmé, že tito boháči ve skutečnosti vlastní všechny tyto národy. A když je

vlastní, tak jim diktují co mají dělat a co ne, co smí a co ne!

To celé je jedno obrovské, celosvětové Ponzi schema a centrální bankéři mají za úkol tento stav udržovat až do úplné nesmyslnosti, jak nejdéle to jde a pak to celé padne a my všichni, celý náš svět budeme vlastněni hrstkou hlavních lichvářů z Londýna a z New Yorku.

Akcie a dluhopisy

Internetová stránka RT nedávno vydala článek s nápisem „*Nejhorší trh na dluhopisy za posledních 70 let se blíží.*“ V něm psali, že vládní dluhopisy se chovají jak nejhůř to jde. Celé dlouhé roky, když centrální banky držely úrokovou sazbu nízko, málem na nule, aby udržely jejich ekonomie v chodu, vůbec ničemu nepomohlo. Toto je ta největší bublina v historii a kdyby ta praskla, tak krach burzy z r. 1929 je proti tomu jako nedělní vycházka parkem.

Kdyby bublina s dluhopisy praskla, pak by úrokové sazby, hypotéky a všechno ostatní vylétlo prudce nahoru. To by položilo na lopatky nás všechny, celý svět.

Americká ekonomie je v tomto případě kritická. Kdyby Amerika skutečně musela vyhlásit bankrot, to by zničilo celý svět. Veškeré dluhopisy a akcie by okamžitě ztratily cenu. Nemovitosti by neměly žádnou hodnotu a korporáční dluhopisy by byly jen kus papíru.

A my bychom mohli být šťastni, kdybychom měli aspoň brambory na přežití. Protože by se mohlo stát, že bychom neměli ani ty – prostě bychom si je nemohli dovolit.

Už k tomu málem došlo v únoru 1980. Banky, které kupují ve velkém vládní dluhopisy a s přírázkou je prodávají jednotlivým investorům a jiným zájemcům, najednou neměly komu je prodávat. Nikdo o ně neměl zájem. Inflation byla vysoká, úrokové sazby zrovna tak a nikdo nechtěl kupovat americké vládní dluhopisy.

Bez příjmu z těchto dluhopisů vláda nemůže splácet dluh (nebo spíš úrok z něho), ani vyplácet své zaměstnance, protože nemá vůbec žádné peníze. Tehdejší prezident Jimmy Carter sjednal skrze Centrální banku nápravu, ale zaplatil za to ztrátou znovuzvolení.

Tento rok prý bude hotové peklo

To napsal finanční odborník Martin Armstrong již koncem loňského roku a zároveň varoval, že Evropa je další část světa, která může stáhnout celý zbytek světa do záhuby. Evropa je ve velmi těžké situaci, i když si to odmítá přiznat, a to kvůli zamezení přísunu energetických zdrojů z Ruska a kvůli sankcím na tuto zemi, jejichž škodlivý dopad se postupně vrací přesně tam, odkud vyšel.

„Věřím, že Evropané toto dělají záměrně; to všechno je ‚Great Reset‘ Klause Schwaba,“ říká Armstrong. „Není možné, aby nevěděli, že mají tak obrovský problém.“

Nejen že v r. 2014 snížili úrokovou sazbu až pod nulu procent. Teď ji zase zvedají, na úkor všech. **Také přikázali, že všechny evropské penzijní fondy musí mít více než 70% svých financí ve vládních dluhopisech. A pak hodnotu dluhopisů zničili, takže všechny penzijní fondy jsou insolventní!** Nejsou schopny plateb.

Vedení evropských financí je naprosto katastrofální a Evropa se kvůli tomu rozpadá ve švech, což může mít za následek, že spolu s ní zkolapsuje i zbytek světa. Dluh Evropské unie a jednotlivých států je ničí a nemají jak by se udrželi nad vodou. Je nutno si uvědomit, že finanční rezervy jsou vázány na vládní dluh a to vytváří perfektní katastrofu. Takže Armstrong říká, že každý, kdo má aspoň půlku mozku vytáhne peníze z Evropy.

Americká burza může také krátkodobě krachovat. Ale to nebude tak strašné jako to bylo v r. 1929. Akcie jsou stále ještě výhodné a je to pravý opak vládních dluhopisů. Ale lidé mohou též hledat investice v privátní sféře – koupit cokoliv, aby nebyli postižitelní.

Podle něho, vlády si půjčují příliš mnoho peněz, protože příliš utrácují. Na příklad v Americe, tam to budou chtít vyrovnat zvyšováním úrokové sazby, ale tím udělají celou situaci ještě horší. A tak utrácují a utrácují, protože vědí, že oni sami nic z toho platit nebudou. A to je přesně Schwabova agenda.

Martin Armstrong se obává, že tento rok bude postupovat od špatného k horšímu. Občanské nepokoje budou častější a je zcela možné, že budeme zavlečeni do války. Něco se stane, neví přesně co, ale zkolapsuje to vládu. Dojde k tomu v Evropě, tam udělají něco drastického, protože nemají jinou možnost. **Evropská unie nutně potřebuje válku, aby zakryla své špatné hospodaření a obrovské dluhy.**

Digitální euro na obzoru

[Možná proto](#) propaguje 20 guvernérů centrálních banek v Eurozóně a 6 členů Evropské centrální banky zavedení digitálního eura. Pracují na tom nápadu už od r. 2020, což je nepochopitelné, protože digitální euro už v podstatě existuje, když platíte přes internet. Na běžný, denní obchod a prodej je něco takového naprostý nesmysl.

Tito lidé se vymlouvají, že digitální peníze nutně potřebují, protože jinak by byli zmáčknuti mezi čínským a americkým systémem plateb. To samozřejmě nesedí dohromady s platbami domácími, běžnými, kde styk s Čínou a US nepřipadá v úvahu.

Takže teď vymýšlejí způsob, jak přesvědčit Evropany, že digitální způsob je výhodný a že neohrožuje jejich práva a svobodu. Přitom zamlčují, že pravý opak je pravda, že digitální systém je přesně na to, aby nám sebral i ten zbytek svobody co máme a v případě potřeby aby nás okradl i o všechny peníze. Přejde nějaká větší bouřka, nebo výpadek proudu a banky řeknou: ‚zásah shora,‘ ve kterémžto případě nejsou povinni nikomu nic nahradit.

Evropské finanční instituce se dušují, že nikdy nebudou sledovat co lidé nakupují a že digitální euro nenahradí hotovost, ale pouze ji doplní. To je samozřejmě lež.

Mluvila jsem s kamarádkou, která žije v Německu. Nedávno to začalo: přišla z nákupu a ejhle, čekal na ni email z obchodu, kde bylo vyčísleno všechno, co koupila a kolik to stálo. Celá účtenka tam byla zaznamenána. Pochopitelně, má zákaznickou kartu obchodů, kde

nakupuje, takže mají její email adresu. Ale proč to dělají? Asi je to něco jako: ‚my víme cos tentokrát nakoupila! My to dobře sledujeme!‘

Je to to stejné, jako když překročíte hranice a na mobil dostanete zprávu: ‚vítejte v jihoafrické republice,‘ nebo kdekoliv jinde. Říkají nám tím pouze: ‚my víme kde zrovna teď brázdíte!‘

EU spěchá s digitálními penězi, protože Čína je už má! Jenže Čína je čistě otrokářský systém, kde jsou všichni občané pod přísným diktátem shora. Tam se na lidi ohled nebere a vláda dělá vše, co může, aby je co nejvíc zotročila. Takže – chtějí Evropané to stejné?

Většina evropského digitalizovaného bankovníctví je prý administrována zvenčí Evropské unie a to jim vadí. To není zcela jisté, protože i když se jedná o cizí firmy, určitě mají místní pobočky, které slouží místnímu trhu. Anebo prý digitalizace bude udržovat ceny stabilní, protože lidé budou mít možnost srovnávat ceny s jinými místy. No, tu možnost jim internet skýtá už teď a přesto nejsou ceny stabilní. Takže to všechno jsou výmluvy.

Mezinárodní pozorovatelé se obávají, že digitální měna nevyřeší evropské problémy. V celém systému jsou daleko vážnější závady, jako třeba už jenom energetická nejistota, která způsobila nikým nekontrolovaný odchod průmyslu z evropského bloku.

Jistě, Evropská unie si od Ameriky nechá líbit všechno a ještě jim za to líbe ruku. Takže si nechali zničit Nord Stream plynovod a jako poslušný pejsek začali dovážet předražený plyn od bůhví kudy. Honosí se tím, jak na levném ruském plynu nezávisí a přitom nechávají spotřebitele na svoji pýchu finančně doplácet.

Digitální peníze centrální banky jsou nežádoucí

[Oproti svým slibům](#), vlády budou kontrolovat každý šestáček, který utratíme a ledovat kdo koupil co, kde a za kolik. Digitální peníze centrální banky (CBDC = Central Bank Digital Currency) rovněž umožňují bankám nastavit velice nízké mínusové úroky, takže budeme platit za to, že smíme mít peníze v bankách. Digitální peníze mohou mít časový limit a pak přestanou platit. A my pak budeme horečně nakupovat, jen aby ty prachy nepropadly.

S pomocí kontroly všech výdajů, banky budou mít možnost trestat a odměňovat uživatele digitálních peněz těmi nejrůznějšími způsoby. Kdyby na příklad vláda nařídila z jakýchkoliv důvodů další karanténu, pak nebudou digitální peníze platné – řekněme 10 km od domu.

Kdyby bylo nařízeno povinné očkování, anebo užívání určitých léků, banky mohou mít možnost manipulovat ty, kteří neuposlechnou odebráním části jejich financí.

CBDC budou určitě spojeny s nějakým systémem sociálního kreditu, stejně jak je tomu v Číně. Pak můžeme být sledováni, jestli se neproviňujeme proti životnímu prostředí, jestli nemáme revoluční myšlenky, co čteme na internetu, kam chodíme ve volném čase a mnoho dalšího. Často se může jednat o záležitosti, o kterých nechceme, aby druzí věděli.

Něco takového je naprosto nežádoucí a nejhorší na tom je, že se to blíží, že s něčím takovým nejspíš skončíme. Jenže to nebude na dlouho. Ten nápad není proveditelný a nebude fungovat. Vlády a banky si od digitálních peněz slibují záchranu krachující měny, což není možné: to, co je pochybná a ničím nepodložená měna, zůstane taková i s CBDC.

Takže nakonec to celé skončí fiaskem, ale ne dřív, než to ožebračí mnohé z nás a znechutí všechny. Politikové zde ale zapomínají na jednu důležitou věc, že trh je mocnější než centrální

banky spolu se všemi ekonomickými plánovači a proroky. Bude to sice chvílku trvat, ale nakonec trh vyhraje.

Jaké jsou možnosti

Některé státy, jako je Venezuela, Zimbabwe, Argentina a Libanon dnes omezují používání amerického dolaru, což vedlo k tomu, že se vytvořil černý trh, který docela zdatně prosperuje paralelně s místní měnou. Se CBDC můžeme očekávat to stejné, černý trh si cestu najde a bude stejně dobře prosperovat. (Omyl, slovo ‚černý‘ je dnes rasistické!)

Pro ty, kteří se chtějí proti těmto záludným opatřením současných vlád a banek zajistit je několik možností. Odborníci radí používat stříbro a zlato – možná mají pravdu, možná ne. V dnešní době je tolik padělků, že sehnat pravý materiál může být značně obtížné. A i když budeme mít skutečné a ověřené zlato a stříbro, ten, kdo je od nás bude v budoucnu kupovat tomu nemusí věřit a z důvodů nedůvěry může jít jeho prodejní hodnota dolů. A pak, jak asi by supermarkety reagovaly, kdybychom u pokladny vytáhli zlatý nebo stříbrný bloček?

Další možnost je použít bitcoin a jiné kryptoměny, což taky nemusí být to řešení. Na začátku měl bitcoin hodnotu nulovou, pak to bylo 25 dolarů, pak to bylo ještě víc a dnes má cenu asi 30 000 dolarů. Asi před rokem byl hodnocen na 60 000 dolarů. Stačí neopatrné slůvko v politické, nebo hospodářské sféře a kryptoměna může vyletět nahoru, na statisíce, anebo padnout dolů, zpátky na nulu. To proto, že kryptoměny jsou podloženy pouze důvěrou uživatelů.

Další možnost je vytvořit okruh kontaktů v místě bydliště a vypomáhat jeden druhému. Také výměnný obchod může v některých situacích fungovat, pokud máme co měnit. To vrcholné řešení je být co nejvíce samostatní, udělat si zásoby trvanlivých potravin, přičinit se na zahrádce a podobně. Nevýhoda je, že nevíme na jak dlouho budou tyto zásoby potřebné a taky jak dlouho vydržíme jíst samotné nudle, rýži, nebo brambory.

Možná ta nejlepší obrana je přestat se bát, že něco hrozného přijde, věřit, že se tak nestane a spoléhat na to, že se vždycky najde řešení. Z těch všech rad, zde uvedených je nejlepší ta, která navrhuje vytvořit okruh v místě bydliště a podporovat jeden druhého. Kdybychom byli takoví lidé, kteří toto dokážou, aniž by náš soused byl ‚ten vůl odvedle,‘ pak by nám ani žádné nebezpečí ze CBDC a z ničeho jiného nehrozilo. S takovými lidmi by globalisté své hanebné plány neprotlačili.

CBDC přinesou hyperinflaci

[Co je to inflace?](#) Říká se, že inflace je zvýšení cen, ale to není pravda. Inflace je zničení kupní síly peněz. Centrální banky dobře ví, že inflace je finanční fenomén a proto zvyšují úrokové sazby a utahují vše jak nejrychleji to jde. Vládní statistikové pak manipulují index spotřebního zboží, aby nebylo poznat, jak moc kupní síly současná měna ztratila.

Centrální banky ale ztratily velkou část již tak nízké důvěry, protože zpočátku ignorovaly hrozbu inflace a pak zareagovaly příliš pozdě a pomalu. Neřízené tištění dalších a dalších peněz dává podnět k inflaci. Tam, kde nově vydané peníze převýší 20% za rok, můžeme očekávat vysokou hladinu inflace. Digitální peníze, vydávané neomezeně, inflaci jen zvýší.

CBDC jsou velmi špatný nápad a naprosto zbytečná snaha. Není možné provést pokus takového rozsahu tam, kde je nezávislost centrálních banek již delší dobu zpochybňována a

kde není včas rozeznáno nebezpečí zvýšené inflace. Centrální banky nikdy nezabránilly vzniku finanční bubliny, zvýšené rizikovosti, přehnanému zadlužení, nebo navýšení inflace, což všechno při svém založení slibovaly. Takovým institucím není radno věřit natolik, že jim dáme plný dohled nad celým finančním systémem země a obyvatelstva.

K tomu musíme ještě přičíst skutečnost, že CBDC jsou naprosto zbytečné. Ty výhody bezhotovostního převodu peněz už máme, tak na co vytvářet digitální měnu?

Jenže to vypadá, jakože americká a evropská vláda chtějí digitální peníze kvůli tomu, aby si mohly podržet svůj podíl trhu a přitom nemusely bránit kupní sílu měny a status její rezervy.

Jinak řečeno, centrální banka se chová jako monopol, který prodává zboží špatné kvality a přesto se pokouší podržet si funkci hlavního dodavatele tím, že zničí konkurenci.

Současný kurs amerického dolaru je 22,04 korun za dolar (6. srpna 2023)